

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 31 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/Mostafa Lounani

(Cauza C-573/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Azil — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat — Articolul 12 alineatul (2) litera (c) și articolul 12 alineatul (3) — Excludere de la recunoașterea statutului de refugiat — Noțiunea „acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” — Conținut — Membru de conducere al unei organizații teroriste — Condamnare penală pentru participarea la activitățile unui grup terorist — Examinare individuală]

(2017/C 104/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pârât: Mostafa Lounani

Dispozitivul

- 1) Articolul 12 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate trebuie interpretat în sensul că, pentru a putea reține existența cauzei de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat care figurează la acest articol, nu este necesar ca solicitantul protecției internaționale să fi fost condamnat pentru una dintre infracțiunile teroriste prevăzute la articolul 1 alineatul (1) din Decizia cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului.
- 2) Articolul 12 alineatul (2) litera (c) și articolul 12 alineatul (3) din Directiva 2004/83 trebuie interpretate în sensul că acte de participare la activitățile unui grup terorist, cum sunt cele pentru care a fost condamnat pârâtul din litigiul principal, pot justifica excluderea de la recunoașterea statutului de refugiat, deși nu s-a dovedit că persoana în cauză a comis, a încercat să comită sau a amenințat cu comiterea unui act terorist astfel cum este definit în rezoluțiile Consiliului de securitate al Organizației Națiunilor Unite. În vederea evaluării individuale a faptelor care permit să se aprecieze dacă există motive întemeiate pentru a crede că o persoană s-a făcut vinovată de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite, a instigat la astfel de acte ori a participat în orice fel la acestea, împrejurarea că persoana respectivă a fost condamnată, de instanțele dintr-un stat membru, pentru participarea la activitățile unui grup terorist prezintă o importanță deosebită, ca de altfel și constatarea că acea persoană era un membru de conducere al acestui grup, fără a fi necesar să se dovedească faptul că aceeași persoană a instigat ea însăși la comiterea unui act de terorism sau că a participat în orice fel la acesta.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.